

כד ויקרא פרעה אל-משה ויאמר לכו עבדו את-יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם-טפכם ילך עמכם:

ויקרא פרעה אל-משה ויאמר לכו עבדו את-יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם-טפכם ילך עמכם: וקרא פרעה למשה ואמר אזילו פלחו קדם יי לחוד ענכון ותורכון שבוקו אף טפלכון יזיל עמכון:

כה ויאמר משה גם-אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו:

ויאמר משה גם-אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו:

ויאמר משה אף את תמסר בידנא נכסת קדשין ועלון ונעבד קדם יי אלהנא:

כו וגם-מקננו ילך עמנו לא תשאול פרסה כי ממנו נקח לעבד את-יהוה אלהינו ואנחנו לא-נדע מה-נעבד את-יהוה עד-באנו שמה:

וגם-מקננו ילך עמנו לא תשאול פרסה כי ממנו נקח לעבד את-יהוה אלהינו ואנחנו לא-נדע מה-נעבד את-יהוה עד-באנו שמה:

ואף בעירנא יזיל עמנא לא תשתאר מדעם ארי מניה אנחנא נסבין למפלא קדם יי אלהנא ואנחנא לית אנחנא ידעין מה נפלא קדם יי עד מיתנא תמן:

כו ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא אבה לשלחם:

ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא אבה לשלחם:

ואתקף יי ית לבא דפרעה ולא אבא לשלחותהון:

כז ויאמר-לו פרעה לך מעלי השמר לך אל-תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:

ויאמר-לו פרעה לך מעלי השמר לך אל-תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:

ויאמר ליה פרעה אזיל מעלוי אסתמר לך לא תוסיף למחזי אפי ארי ביומא דתחזי אפי תמות:

כט ויאמר משה בן דברת לא-אסף עוד ראות פניך:

ויאמר משה בן דברת לא-אסף עוד ראות פניך:

ויאמר משה יאות מלילתא לא אוסיף עוד למחזי אפיך: פ

(כד) יצג, יחא מצג במקומו:

(כה) גם אתה תתן, לא דייך שמקננו ילך עמנו, אלא "גם אתה" [ס"א: משלך] "תתן":

(כו) פרסה, פרסת רגל, פלנט"א בלע"ז. לא נדע מה נעבד, כמה [ס"א: במה] תכבד העבודה. שמה ישאל ממנו יותר ממה שיש בידינו:

(כז) בן דברת, יפה דברת ובזמנו דברת. אמת, ש"לא אוסיף עוד ראות פניך":

